

Almanach k 30. výročí dětského trampského oddílu
THOMPSONOVÝCH VLKŮ

2021

Náme záhladnu
na malém ranči,
v srdci přátelství
a na nohách toulavé boty.

**Thompsonovi vlci věnují tento Almanach všem
kamarádům a ostatním lidem dobrého srdce.
Almanach byl převzat z vydání k 10. a 15. výročí
a doplněn o historii do roku 2021.**

Níže podepsaní vlci
z 10. výročí z roku 2001

Níže podepsaní vlci
z 25. výročí z roku 2015

 Balvan
 Lerevian
 Rypal
 Lump
 Tom
 Tinka

 Smudla
 Kecal
 Prcek
 Sopher
 Kuba
 Tanka
 Misu
 Václav
 Billy
 Škola
 Koumus

 Starosta
 Mlsoon
 Věně

 Vlček
 Amík
 Rošťák
 Kamil
 Drah

Ernest Thompson Seton – Černý vlk

E.T.Seton byl význačný spisovatel, malíř a přírodovědec, především ale zálesák a duší Indiánů, veliký šířitel myšlenky lesní moudrosti. Jeho učení je základem volného pobytu v přírodě, základem zálesáctví a také trampingu.

Ernest Thompson Seton se narodil 14.8.1860 v anglickém přístavním městě South Shields. V Anglii však mladý Ernest nebydlel dlouho, už v létě 1866, ve svých necelých šesti letech, se přestěhoval s celou svojí rodinou na farmu do Lindsay ve státě Ontario v Kanadě. Zde se Seton naučil pracovat se svým loveckým nožem a sekerou, také rozdělovat

oheň. Pobyt v divočině však trval jenom necelé čtyři roky, farmaření nebylo příliš úspěšné a tak se Setonova rodina v dubnu 1870 přestěhovala do Toronta.

V jedenácti letech se Seton pustil do výroby dřevorytů a zkusil dokonce tisknout svůj časopis. Neustále se vracel k přírodě, kterou nacházel jak ve městě, tak na jezeře Ontario a v přilehlých mokřadech. Ve svých čtrnácti letech si postavil v nedotčené pustině za městem srub. V patnácti letech trávil léto na bývalé rodinné farmě u Lindsay. Tam si hrál na Indiány, vyrobil si luk a šípy, postavil svoje první týpí a také hráz rybníka a naučil se zde mnohému z toho, co později popsal v knize Dva divoši. V následujících letech se vracel na farmu každé léto. V jedenadvaceti letech se vrátil do Toronta a začal provádět přírodovědecké výzkumy v jeho okolí. Na jaře 1882 odjel Seton do Manitoby, zde hospodařil, lovil, prováděl přírodovědecká pozorování, psal deníky těchto pozorování a také odborné spisy. Stal se úředním přírodovědcem Manitoby. Poté často cestoval, živil se kreslením a psaním povídek. Důležitými okamžiky jeho života byla **setkání s Indiány**, především s nižším náčelníkem kmene Cree jménem Chaska. Seton se od něho naučil mnohé lovecké **praktiky indiánské lesní moudrosti**. Původní, nezcivilizovaný Indián byl největší znalec lesní moudrosti a pro Setona představoval vzor symbolizující volnost, spravedlnost, dovednost, odvalu a lásku.

17. října 1893 odjel Seton do Claytonu v Novém Mexiku, aby **lovil vlky** řádící na tamních dobytých farmách. Historii jednoho z úspěšných lovů na vůdce vlčí smečky později znamenitě popsal v povídce Lobo, král vlků. Tohoto nejobávanějšího vlka Mexika, černého vlka jménem Lobo, ulovil Seton

živého. Ulovený vlk však zemřel v zajetí žalem po svobodě a to se Setona tak dotklo, že přestal lovit s puškou a začal lovit jen s fotoaparátem.

Kanaďané a Indiáni začali E.T.Setonovi za jeho zálesácké zkušenosti říkat Vlk, později, po ulovení černého vlka Loba, mu začali říkat **Černý vlk**, v Evropě a v New Yorku mu říkali **Vlk Thompson**. Také se mu říká Náčelník, nejznámější však zůstává Černý vlk. My snad čestně nosíme jeho jméno **Thompsonovi vlci**.

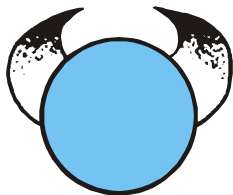
V rámci svých přednášek jezdil Seton často do Evropy, zejména do Anglie. Od 20. do 26. prosince 1936 **pobýval i se svojí manželkou v Praze**, bylo mu v té době 76 let. Nastal neopakovatelný a ojedinělý svátek československého woodcraftu, během něhož se E.T.Seton zúčastnil mnoha setkání, navštívil i klubovnu slavné Dvojky Jaroslava Foglara, v kině Skaut přednesl přednášku na téma Hlasy noci, a to s mistrným napodobením hlasů divoké zvěře, za doprovodu indiánských písní v podání své ženy.

Ernest Thompson Seton zemřel 23. října 1946. Podle svého přání byl zpopelněn, aby ho krajina Nového Mexika, kterou si vybral jako svoje poslední sídlo, lépe přijala do klína Matky Země.

Trampové myšlenky E.T.Setona plně pochopili a proto si také vzali do znaku Setonův woodcraft, symbol zálesáctví, který se skládá z blankytně modrého kruhu a stylizovaných bizoních rohů, bílých nebo světle šedých rohů s černými konci. Bizoní rohy znamenají sílu či udatnost, kruh věčnost a jeho vyplnění blankytnou modří čisté nebe, které se dá chápat i jako symbol věčného míru a šťastného života lidí. Je jedno, zda máme na domovenkách, vlajkách či jinde znak woodcraftu v této podobě nebo v podobě novější, kde kruh je bílý a rohy modré, případně v jiné barevné kombinaci a s různými doplňky, je také zcela jedno, zda tento znak pochází od Setona nebo zda ho tento zálesák převzal od Indiánů, skutečností zůstává, že Seton tímto znakem zanechal v nás trampch zřetelnou stopu svého učení, filozofie svého života. Trampové převzali také druhý klíčový symbol woodcraftu, kresbu čtyř cest neboli čtyřnásobného ohně. V kreslené podobě je tento symbol vidět zřídka, ale v podobě zapalování ohně ze čtyř světových stran je viděn a prožíván u většiny trampských slavnostních ohňů. Trampové ale nepřevzali jenom tyto symboly, převzali od Setona mnohem více myšlenek, a každodenně je využívají. **Vlastně celý tramping je podle zákonů a volnosti E.T.Setona.**

Vzhledem k omezenému prostoru nemůžeme psát o E.T.Setonovi podrobněji. Zcela jsme pominuli jeho zásluhy na vzniku skautingu, jeho vedoucí úlohu v americké skautské organizaci i v jeho woodcrafterské Lize lesní moudrosti, téměř jsme pominuli jeho dvě manželství a skoro vůbec jsme se nezmínili ani o jeho bohaté spisovatelské, malířské a přírodovědecké činnosti. Ale i z uvedeného krátkého přehledu je zřejmé, jak bohatý a pestrý byl život E.T.Setona, jaký byl jeho historický přínos. Snad je i zřejmé, proč právě podle něj jsme zvolili svoje jméno **Thompsonovi vlci**.

Stručná historie trampingu

Tramping úzce souvisí s osobou E.T.Setona, jak je ostatně zřejmé z předchozího textu. **Ernest Thompson Seton** v roce 1902 zakládá oficiální indiánskou dětskou organizaci **Woodcraft Indians**, později nejenom dětskou. V roce 1916 se stává celosvětovým náčelníkem woodcrafterů. **Trampové převzali mnoho zákonů i znaků z učení E. T. Setona**, například 12 lesních zákonů, znak Woodcraftu, většinu tradičních trampských a osadních zákonů, indiánské a lesní moudrosti apod. Setonovo učení vychází od Indiánů, bylo však E.T.Setonem zpracováno a propagováno tak, aby mu rozuměli i běloši, neindiáni.

První trampové si říkali takzvaně "kamarádi, co se toulali" (nebyl ještě název trampingu). Snad první místo trampských toulek bylo Prokopské údolí u Prahy, zvané ELDORÁDO, po objevení tohoto údolí skauty se toulání rozšířilo proti proudu řeky Vltavy a později i na mnoho jiných míst. Trampové neměli rádi jakoukoliv organizovanou společnost.

První známá parta: Krysa, Němec, Chanda, později Drábek, Amca, Moučka, bratři Páskové, Blažej a Kramle

Druhá parta: Tonda, Honza, Kožíšek, později Kudrnáč, Veselý, Šídlo, Fleisch, Honza a Karel.

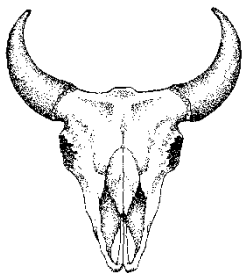
První osady : Roaring camp (Tábor řvavých), později Ztracená naděje, založila 1. parta, hned přes řeku Vydří doupě. Hučící peřej založila druhá parta.

Doba divokých skautů 1918, tento rok je také datován jako vznik trampingu (kamarádi se většinou vrátili z 1. světové války a "zblbli" do tohoto stylu spoustu dalších lidí, ze kterých se stali "kamarádi"). V této době si kamarádi začali říkat trampové, pro veřejnost však byli ještě dlouho "divocí skauti". Začal velký rozmach trampingu a začaly se nosit kovbojské klobouky, šátky, telata a první usárny jako výprodeje po válce. Tím se tvrdost ježdění obměkčila, ale vznikl styl trampingu, který je skoro stejný i dnes. Rozšířilo se pojmenování řek (vznikalo už dříve) : **Vltava - Velká řeka, Berounka - Stará řeka, Sázava - Zlatá řeka, Kocába - Hadí řeka.**

Doba cowbojská 1920. Začaly se nosit sheriffske hvězdy, strakaté košile, někteří kamarádi chodili celí v černém, nosila se revolverová pouzdra (někdy s revolverem) a samozřejmě oblečení s trásněmi. Začaly se stavět první sruby, nahrazující campy. Objevily se první kánoe na řekách.

Doba kanadská od roku 1927. Velký rozmach vylepšených usáren a vysokých bot. Navždy zavládlo slovo tramp, a to i pro veřejnost. Začaly se tvořit první časopisy pro trampy. U Prahy přelidněno, jezdívá se dál, prostě už všude.

Důležitý byl Kubátův zákon z roku 1931, který stručně řečeno zakazoval tramping a trampování. Začal doslova hon na trampy. Trampové manifestují a bouří se až do roku 1935, kdy musel být zákon pod nátlakem zrušen (statečný tramp se soudil až u zemského soudu o pokutu 30 korun a tím dosáhl i zrušení tohoto perzekučního zákona proti trampům). Něco podobného následovalo od roku 1948, kdy trampové padali na milost a nemilost komunistické a socialistické

ideji, naprosto neslučitelné s trampskou svobodou. Další růst trampingu byl asi v letech 1965 až 1968, ale potom se zase začalo šlapat po trampech. Čím více se blížil rok 1989, tím snadněji se jezdilo na tramp, i když nás úřady nenechaly nikdy úplně na pokoji. (Například tramp nesměl na vysokou školu nebo měl problémy s umístěním na lepší práci, zato na vojnu šel skoro vždycky k paragánům.)

Dějiny trampingu jsou popsány například ve stejnojmenné knížce, jejímž autorem je Bob Hurikán (Josef Peterka, narozen 1907, zemřel 1965), nejznámější trampský spisovatel a šerif osady Hurikán.

Dneska podle neoficiálního pojmenování našeho Drobka z roku 2000 je doba vojenská a megománie, kdy si každý myslí, že může vše, a často to dává přírodě i kamarádům najevo. Doba vojenská začínala už zhruba po roce 1985 (německá, rakouská, česká výstroj). Po roce 1990 začal být hodně moderní styl armády USA, kterou navlékli na sebe nezkušení mladíci, které často trampové nepřijali do svých řad, přesto se za trampy dodnes vydávají a dělají velkou ostudu trampingu. Avšak i my máme kamarády, a to velice dobré kamarády, kteří na sebe oblékají US hadry. **Oblečení člověka ani trampa nedělá.**

Dnes je bohužel moderní vyjet na tramp, plně se na něm vyřádit a přitom nevědět, o čem vlastně tramping je. Na mnoha ohních převládly stany a auta oproti spaní pod širákem a ježdění vlakem. Mnozí beztretně přešlapují sherifský kruh ohně, opíjejí se na akcích a ti horší znečišťují odpadky campy a sruby, pokud je i nevypálí. Je hodně lidí v zeleném, které potkáte v lese a ve skalách, tak desetkrát víc, než před rokem 1989, ale klasických trampů, těch, kteří mají v srdci kamarádství a přírodu a na nohách toulavé boty, těch smutně ubývá.

Na zádech usárnu, šlapeme po prašných cestách už třicet let a ještě kousek k tomu. V očích dálky, obzory, slunce zapadající v rudých červánkách. Ošlehaní deštěm, sněhovými vánicemi, unavení a utahaní... Co nás drží všechna ta léta, v čem to vlastně je, že jsme ještě nezálezi za pec, k televizi a k počítačům? Snad několik drobných útržků z naší historie leccos napoví, snad ti, kteří nás znají a mají v očích a myslích to samé, jako my, pochopí...

NĚCO Z HISTORIE VLKŮ

Všechno to začalo tak, že kamarád Drobek několik let před rokem 1989 začal jezdit na vandry v klasickém toulavém vandrovním stylu. Získal si přátelství mnoha kamarádů a v jeho srdci navždy zakořenila láska k přírodě a hluboké kamarádství s tradicí starých trampů.

Konec roku 1989 se stal přelomem v Drobkově životě. V Lukách pod Medníkem se setkal se skautem Dugem, který ho přivedl na myšlenku založit skautský oddíl. Drobek už předtím párkrát vyrazil s několika chlapci na vandr, jen tak. Nyní vznikl skautský oddíl, který měl název Toulaví skauti. Ovšem dříve, než došlo ke složení Slibu, rozhodl se oddíl ze skautingu odejít, a to pro myšlenkový rozdíl, rozdílné názory na vedení dětí a tehdejší majtkové rozpory skautingu. Drobek se rozhodl vést chlapce dál, ale čistě trampským způsobem. Začátkem roku 1990 se oddíl přejmenoval na Zálesák a zaregistroval se na Městském úřadě v Doudlebech nad Orlicí. Začali jsme jezdit čistě jako trampové. Rodiče ale trvali na tom, abychom byli současně v nějaké organizaci, proto jsme vstoupili do náhodně stejně pojmenované organizace Zálesák. Z této organizace jsme ale brzy nuceně odešli, protože se v ní přespříliš věnovali bojovému výcviku a tím vlastně

přípravě mládeže k válce. Chlapci v žádném případě nechtěli nést stejný název a proto jsme po opravdu dlouhém rokování **zvolili název dětského oddílu “Thompsonovi vlci”**. Proč právě Thompsonovi vlci? Protože jsme obdivovali Ernesta Thompsona Setona, o kterém jsme už podrobněji psali. V témže roce 1990 asi čtyři měsíce po přejmenování oddílu vznikla dospělá **trampská osada stejného názvu “Thompsonovi vlci”**. V té době jsme byli úžasná kamarádká parta s nadějí v očích a s touhou po velkých činech v srdci. Od roku 1991 měl **dětský oddíl** každý rok pravidelný velký letní vandr nejméně na 21 dní v klasickém trampském stylu; mladí vlci spí od sněhu do sněhu pod širákem tak, jako správní trampové. V zimě jezdí většinou do srubů, někdo i pod širák do sněhu. Kluci pomáhají organizovat dospělé osadě všechny akce a spolu s ní se starají o celý ranč, kde máme všichni svoji základnu. Snad stojí za zmínku připomenout některé důležité chvíle, které nás navždy něčím poznamenaly. V roce 1990 jsme v Lukách pod Medníkem spatřili opravdové UFO

(neidentifikovatelný létající objekt) a stateční vlci s ním chtěli tenkrát bojovat. Je vhodné také připomenout stavbu velkých sněhových hradů, které jsme budovali v Červené Vodě.

Daleko důležitější však byl **první velký vandr v roce 1991** na řeku Ohři, kde jsme si sami postavili vor bez jediného

drátu a hřebíku. Týden trvalo, než vyplul na řeku; bylo to krásné dobrodružství party vlků, která neměla žádnou zkušenost s vodou, natož s vorem! Další naše nové poznání - v roce 1994 po klasických velkých putovních vandrech jsme zkusili život Indiánů, a opravdu skoro celý velký vandr jsme se snažili, samozřejmě tak trochu evropským způsobem, žít jako Indiáni. Hned v následujícím roce 1995 si mladí vlci troufli zase na nové dobrodružství a bez velkých příprav vyjeli na velký vodácký vandr. Na řece Ohři se objevily dvě kánoe, pramice a kajak. Jako zázrakem (nebo vlčí přirozeností?) vlci pokořili i dva vodácké dětské oddíly, které se jim předtím dost posmívaly. Musíme podotknout, že za těch pět let existence se kluci stali pravdu statečnými vlky s dobrodružnou romantikou ve svých srdcích a tehdy v roce 1995 zaslouženě oslavili pětileté výročí své smečky. Dalších pět let nebylo ničím tak zvlášť zajímavým, uskutečnily se sice dobrodružné krátké i velké vandry v tramském stylu, ale parta vlků neměla už takovou romantiku v krvi jako jejich předchůdci, ani v srdci velký cíl něco dokázat. Měli jsme tehdy několik problémů ve smečce a tak nám nastávaly i těžké chvíle. Bylo to způsobeno hlavně přespřílišnou prací na ranči a naší Boudě (klubovně), kdy jsme trávili mnoho a mnoho hodin tvrdou prací místo vandru a her. Současná mladá smečka, která přichází do nové éry dalších pěti let, má sice ještě pár svých vlčích problémů, ale v očích vlků znovu začíná stále více zářit romantika a hlavně

tramping! Doufejme, že nezkaží svoji pověst a ani dnes nezklamou již staré vlky, vlky, kteří v roce 1990 začínali.

Dřívějším i posledním vlkům je ovšem ctí, že stále mají nepokořenou vlnku, nemuseli za ni nikdy v historii složit jakékoliv výkupné, a zatím je nikdo nechytil ani na žádném přepadu. Přepad skončil skoro vždycky jejich úspěchem a slávou. Už v roce 1990 za to získali přezdívku **Divocí vlci**, kterou stále nosí čumáčkem nahoru. Tuto přezdívku jim dali dospělí kamarádi.

Zleva *Lump, Vztekoun, Miša, Balvan, Šmudla, Šikula, Kecal, Rýpal, Tatanka, Tinta, Severan, Soptík, Bubák*. Za koněm *Bubíkem* je *Billy* a na koni sedí *Sušenka*.

Dospělá osada od roku 1990 pořádala na ranči Přátelství i mimo ranč každý rok pravidelné i nepravidelné akce různého zaměření. Za připomenutí stojí slavné Sáňkiády, Zlatá horečka, Narozeninové ohně, Čarodějnice, Srandooheň, Vánoce. V dalších letech pořádala Sleziny, Křtění a Výroční ohně.

Dospělá osada měla také své různé vandry, ale opravdu tradiční byly vandry na obě "Ameriky" do Českého krasu (Karlštejsko - Srbárna) a Silvestr pod sněhem s novoročním přípitkem pramenitou vodou. S minulostí kamarádství osadníků je to podobné jako s dětským oddílem. V prvních pěti letech to bylo upřímné, velké a věrné kamarádství, snad až kamarádsky "namyšlené", ve druhé polovině desetiletí pak zhoršené vztahy,

osada dokonce už tehdy málem úplně skončila. Mnoho těžké práce a opakované povodně na ranči udělaly hodně uzlíků na provázku přátelství. Později na tom byla osada mnohem lépe, rozšířila se o novou krev, i když ne vždycky nejmladší. Ta s novou vůlí a velkou inspirací popoháněla i nestorskou část vlků, která se znovu probudila k životu.

Ale nakonec se kolem roku 2010 rozpadla a v roce **2015 oficiálně ukončila svou činnost**, svou vlajku předala dětskému oddílu.

Historie tramského ranče Přátelství (bývalý Drobkův ranč) a naší vlčí Boudy

V roce 1988 Drobek odešel z domova na starý osamocený statek v polích. Tato budova byla v hrozném stavu, po přistěhování byl dokonce odpojen elektrický proud, voda byla jen ve studni, a ještě k tomu nepitná. Místy zatékalo, stropy a zdi padaly, všude byl strašný nepořádek, prostě hrůza. V tomto a v dalších dvou letech se na statku, kterému se pomalu začalo říkat **Drobkův ranč**, organizovaly takzvané Svobodné ohně, které měly největší odezvu po listopadu 1989.

V roce **1989 a hlavně 1990 vznikl dětský oddíl a osada**. Všichni se začali starat o ranč se snem, že tu vybudují malý tramský ráj. Začaly se zde pořádat různé akce, o kterých se zmiňujeme v historii vlků. Práce na ranči byly spíše udržovací a vandry ještě mnohokrát převažovaly nad prací. Tak to bylo až do konce roku 1991. Musíme ale připomenout, že jsme ranč rozsvítili elektrickým světlem, což zase tak bez práce nebylo.

V roce **1992** jsme se rozhodli, že je nutné mít na ranči něco jako klubovnu, která by sloužila hlavně pro mladé vlky, ale současně také pro dospělou osadu. Bylo by to i místo pro naše

vyhrané placky, sny a plány. Začali jsme **opravovat starou boudu**. Musela se úplně rozebrat a přestavbu nám místní stavební odbor nechtěl uznat, protože to byla najednou novostavba. Ta má jiné podmínky, a tak jsme se museli rozhodnout, zda všeho necháme a klubovny se vzdáme, nebo budeme všechno budovat úplně znovu podle stavebních norem a zákona. Zvolili jsme novostavbu a tak nám začalo pracovní peklo, hlavně od roku 1993, a později dokonce ještě pracovnější.

V roce **1993 vyrostly základy** a podlaha klubovny. Také se začalo více pracovat na celém ranči, tedy mimo nejstarší část, kterou jsme kromě stodoly a seníku nemohli používat. To se mohlo také změnit, podmínka byla od majitele tato: Starat se v roce 1994 na našem ranči až o 200 prasat, což se skutečně stalo. To odradilo spoustu kamarádů, protože se občas (opravdu jen občas) stal ranč tak trošku (opravdu trošku) nesnesitelným k pobytu. Ale byly získány prostory právě pro kamarády, tedy i pro Tebe. Tento rok začala na ranči téci z jednoho kohoutku voda, ještě nepitná. Pro pitnou se stále chodilo k blízké studánce.

V roce **1994** jsme postavili komín, udírnu a ostatní **zděné části klubovny**. Nakoupili jsme spoustu dřevěného materiálu a začali ho upravovat. **Na ranči se začaly opravovat získané místnosti** (kovárna a noclehárna sloužící výhradně pro kamarády), což začalo odčerpávat jak finance, tak náš čas. Stavba klubovny se začala mírně zadrhávat, naše energie se přelévala jinam.

Pětileté výročí v roce 1995 jsme oslavili u rozestavěné klubovny, byli jsme ještě plni nadějí a iluzí, plni upřímného přátelství. Nikdo nečekal, že nastává počátek krize vlků. Práce na ranči neubývala, ale přibývala. Také stavba klubovny se začala hodně komplikovat. Drobek si vyčerpал finance a tehdejší prudké zdražování udělalo svoje. Přesto jsme tento rok **postavili**

celou dřevěnou hrubou stavbu naší klubovny. Bylo to 14 dní opravdu drsné práce, kdy pracovní doba začínala přesně v 6.00 a končila v 22.00 hod., ani o minutu dříve. Chvála těm, co nám vydrželi pomáhat. Děkujeme všem.

V roce 1996 jsme dokončili venkovní nátěry klubovny, postavili krb, dodělali vnitřní trámoví a začali pokrývat střechu kanadským šindelem. Také jsme se vrhli na palubky v dolní místnosti.

Vybudovali jsme všude nový vodovod, splachovací záchody i pro naše kamarády. Stavební materiál stál na tehdejší dobu nemalých 35.000 Kč. Na ranči jsme udělali úklid a srovnání pozemku za dalších 15.000 Kč.

Na fotografii Boudy jsou ti, kteří se do roku 1996 nejvíce podíleli na její stavbě. Stojící jsou osadníci Drobek, Uďa, Rýpál a Carda, pod nimi Tatanka a Tašunka z dětského oddílu.

Na ranč přišlo koňské hříbě Bubík, musely se udělat veškeré ohrady a stáj, což nám dalo dosti zabrat a nezbyl čas na dodělání klubovny. Začaly senoseče pro koně a spousta nových starostí, i když někdy krásných.

Rok 1997 byl rokem udělání horního patra v klubovně a dodělání palubek s lakováním. **Dne 2. 5. 1997 jsme úspěšně zkolaudovali klubovnu.** Hned po kolaudaci jsme tam začali dělat elektroinstalaci. **Dne 15. 11. 1997 jsme pokřtili naši klubovnu jménem Bouda.** Tento rok se také už na jaře začalo více pracovat na celém ranči, na všech místnostech a staveních. Například na kompletní rekonstrukci kovářny a noclehárny s chodbou. Bohužel tento rok jsme měli velkou pohromu, **červencové záplavy,** které nikdo nečekal. Byli jsme právě na velkém vandru a nic jsme

netušili. Škoda byla odhadnuta na 60.000 Kč na ranči i naší Boudě.

Rok 1998 byl rokem ve znamení odstraňování pozůstatků po záplavách na celém ranči, odstraňovali jsme je skutečně skoro po celý rok. U Boudy jsme vybuodovali počátek terasy a nové izolace po záplavách. Proběhla oprava sheriffova domu. **V tomto roce byl Drobkův ranč přejmenován na ranč Přátelství.**

V roce 1999 se na Boudě moc nového nedělalo, snad jen další krb (starý se musel zbourat), a také se pokračovalo v elektroinstalaci. Konečně jsme dokončili střechu. Na ranči probíhaly jen údržbové, i když velmi zatěžující práce (po zimě byly popraskané trámy, špatný septik, bylo nutné dodělat elektroinstalaci v místnostech pro kamarády), došlo k plnému zprovoznění sociálek.

Rok 2000 začal velice tragicky, kdy po nešťastné nehodě zemřela naše kobyla Alpina a za týden přišly **velké březnové záplavy**. Proti minulým záplavám bylo více vody, velice studené a hlavně velice bahnité. Celý rok jsme zase pracovali na odstraňování škod a opět jsme opravovali naši Boudu, přesto jsme stihli revizi její elektroinstalace. Tento rok měl být rokem desetiletého výročí osady a oddílu, ale z výše uvedených důvodů se muselo všechno odložit. Byl to rok nešťastný a hodně ošizený o vandry a zábavu, převládala samá práce. Pocit ze všeho byl deprimující, měli jsme pocit, že už na ranč Přátelství nemáme sil.

Veleslavný rok 2001, rok oslav posunutého desetiletého výročí z minulého roku. Skoro každý víkend a mnoho ostatních dnů v zimě a na jaře, kdy jsme se zase vzdali spousty vandrů a her, jsme připravovali ranč k výročí, **odstranili**

jsme snad poslední pozáplavové škody a dotáhli z posledních sil vnitřek a venek spodní části Boudy do slavnostního stavu (omítky, okenice, terasy, vše asi za tehdejších velkých 25.000 Kč).

Je květen 2001 - nebo to možná čteš mnohem později. Těžko říct, co vidíš kolem sebe, co si myslíš o nás. Jsme jen obyčejná parta bláznů, přerostlých dětí, prostě trampů. Někdy šťastných, jindy přetažených, ale jsme. Tedy doufáme, že jsme - a stále bojujeme o své místo na slunci a mezi kamarády, snad stále úspěšně.

Náš ranč v roce 2001 se zatím nepodobá žádnému westernovému

ranči, snad ani tramskému, zato se snažíme být kamarádští jak jen to jde a jak nám síly stačí. Někdy něco “skopem“ a někoho naštveme, jsme také jen omylní lidé, omylní kamarádi. Věř, že jsme se snažili ze všech sil udělat všechno tak, aby se ti u nás líbilo. Prošli jsme mnoha problémy (nejenom záplavy) a **naše finanční stránka způsobuje, že nejsou prostředky ani na odpovídající vzhled ranče**. Musíme zdůraznit, že za hodně krásného vděčíme spoustě dobrých kamarádů, bez kterých bys mnohé věci neviděl tak, jak teď jsou, a my bychom už dávno možná nebyli schopni vlastní existence. Díky. Velké díky všem dobrým duším! Ale stejně tak si vážíme těch, kteří nemohou pomoci konkrétně nám, ale pomáhají jinde, kde se dá. Jsou to různí snílci, kteří pořád ještě mají vůli uklízet campy, studánky a třeba celý les, vydávají různé časopisy nebo nám hodně pomáhají svými písničkami - prostě všichni, kteří nepřestali bojovat za tramping a kamarádství. I tímto nás vlky silně morálně podporují. Je totiž pro koho žít a pro koho budovat ranč. **PROTO JEŠTĚ JEDNOU DÍKY VŠEM !**

Historie vlků pokračuje . . .

*Zleva stojící Štěně, Dan, Šikula, Lump, Prcek, Koblížek, Kotlík, Šmudla a Míša.
Sedící Divoška, Koumák, Vztekoun, Sušenka, Drobek, Hastrman, Balvan*

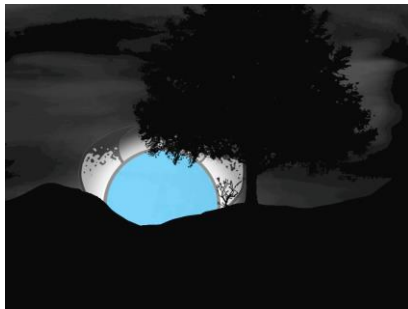
V roce 2002 a 2003 vše ještě probíhalo jako za starých dobrých časů, organizovali jsme velké podzimní sleziny často až pro 130 kamarádů. Proběhlo mnoho našich vandrů, menších i tradičních velkých 21denních. V roce 2002 byl ranč zase vyplaven, našťestí jen lehce. Už před rokem 2001 Drobek více omarodil a činnost na vandrech a ranči s oddílem byla omezena. Diagnostikovali mu boreliózu a hrozila mu i nejvyšší tragédie. Během roku 2003 se zdravotní stav Drobka zlepšil a chystal se velký nábor nových oddílovců, kteří byli třeba pro zachování smečky.

V roce 2003 jsme se hrdě stali jedním ze **spoluorganizátorů 10. Československého potlachu** v Pozďatíně (z 12 pořadajících osad).

Doba temna vlků, doba velkého nařčení

V roce 2003 popsal svým kamarádům člen naší vlčí družiny, slepý chlapec, jak prý byl v naší klubovně při naší větší akci sexuálně zneužit jiným dospělým kamarádem (*nešlo ani o vedoucího, ani o člena oddílu*). Nikdo z nás pochopitelně nemůže s jistotou říci, zda si

tento chlapec vše vymyslel nebo zda měl pravdu a zda mu bylo ublíženo, pravdu zná pouze on, každopádně jeho popis nebyl zrovna moc pravděpodobný a my jsme mu nevěřili ani tenkrát, ani dnes. V tom nás utvrdila kromě jiného i dospělá kamarádka, která byla na té naší tehdejší akci přítomná a která řekla jak nám, tak i později policii a soudu, že všechno bylo úplně jinak a že k ničemu nemorálnímu a nezákonnému tehdy nedošlo. Mimochodem, už v této době byl tento chlapec za své předchozí nepravdivé tvůrčí vyprávění z našeho oddílu podmíněčně vyloučen, když navíc již předtím v minulosti byl kvůli svému chování vyloučen ze tří různých kroužků.

Verze tohoto chlapce o sexuálním zneužití byla nahlášena PČR a rozběhl se tvrdý policejní kolotoč. To by v zájmu ochrany dětí bylo naprosto pochopitelné, pokud by PČR nepostupovala v tomto vyšetřování přinejmenším podivně, včetně předání zavádějících informací sdělovacím prostředkům, včetně údajného nátlaku na vyslychané děti, jak některé z nich uvedly později u soudu, apod. Je taky silně na zamyšlenou, proč celá kauza byla tak dlouho řešená státními institucemi, a to od roku 2003 až do roku 2007. Je to podivně dlouho oproti jiným podobným případům. **Pořád by se tolik nedělo, pokud by si sdělovací prostředky naši kauzu nespletly nebo i nesloučily s tehdy současně probíhající kauzou na Mírově**, což je pouze cca 4 km od nás. Na Mírově skutečně docházelo ke zneužívání dětí a natáčení dětské pornografie, pachatelé, včetně cizinců, se přiznali a byli odsouzeni. S touto kauzou jsme neměli nic společného.

Zde zmíníme jenom nejdůležitější pravdu a fakta k největší mylné informaci a k největší pomluvě, která zůstala v mnohých myslích veřejnosti. **Nikdy v historii vlků, a to ani při této kauze, nebyl žádný vedoucí ani instruktor vlků obviněn, tím pádem nemohl být ani souzen kvůli jakémukoliv zneužívání dětí** nebo v jiných trestných věcech k dětem. Tedy z tohoto nebyl nikdy obviněn, natož dokonce pak odsouzen, ani hlavní vedoucí Drobek, **jak se dodnes neustále mylně traduje. Žádný vedoucí ani instruktor neměl ani žádné přestupkové řízení k vedení dětí, natož aby komukoliv z nás byla zakázána činnost s dětmi a mládeží,** a to za celou historii našeho dětského oddílu od začátku v roce 1989 dodnes!

Informace médií nebyly v době kauzy pravdivé! Drobek byl v průběhu kauzy obviněn z trestného činu nadřezování, z čehož byl plně soudem zproštěn v roce 2007 (*nebyl obviněn ani z maření vyšetřování, ani jako spoluviník sexuálního zneužívání, ale jen z nadřezování, a i z toho byl zproštěn*). My z tehdejšího oddílu dobře víme, že Drobek se tenkrát jenom snažil nás bránit, proto jsme my i naši rodiče stáli za ním tenkrát a stojíme neustále za ním i dnes. **Bylo to strašných skoro 5 let utrpení nejen pro dospělé, ale hlavně pro nás, tehdy ještě děti.** Trpěli jsme tenkrát jako malí vlci ze strany špatně informovaných lidí z okolí. **Přesto nikdo z nás vlků neodešel z oddílu a ani rodiče nám nezakázali do oddílu chodit. Což mluví v celé kauze za všechno.**

V průběhu kauzy jsme se neodvážili dělat velké vandry, delší jak týden. Bylo zrušeno mnoho tradičních akcí na ranči, a to všechno z důvodu neustálého pokusu o rozšíření vyšetřování a snahy v průběhu několika let najít cokoliv, opravdu cokoliv. U soudu se projednávalo i spaní pod širákem, veřejné trampské akce atd. Nakonec náš spis měl rekordní velikost ze všech spisů, které měli na rychnovském soudu do roku 2005 v archivaci. Přesto nenašli nic, za co by někoho z vedoucích oddílu nebo z instruktorů mohli odsoudit nebo dát k přestupkovému řízení.

Vlci a jejich kůň Bubík, rok 2004

Drobek, kůň Bubík, Sušenka, Dan, Mlsoun, Štěně, pes Dona, Benžik, Koblížek

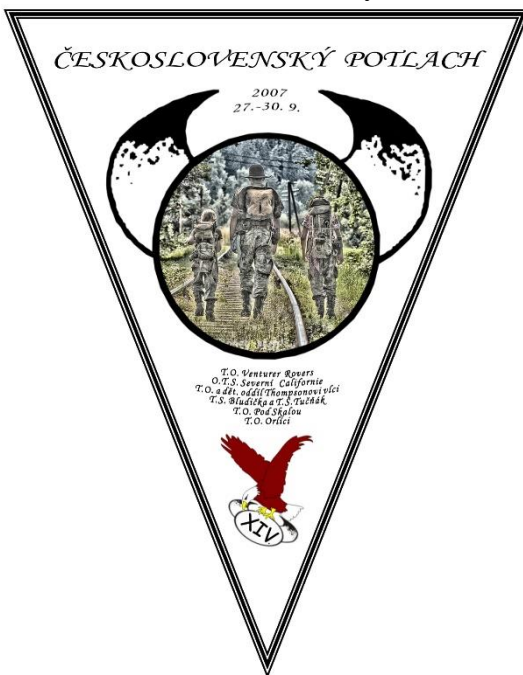
V roce 2005 proběhla na ranči Prátelství velká petiční akce organizovaná naším nejlepším kamarádem Čikem ve spolupráci s Kometou a Sokolíkem, pomáhali i další kamarádi. Tato petice se týkala porušování presumpce nevinny, nepravdivé medializace a údajné nekorektnosti v jednání policie. Tuto petici podepsalo 239 lidí, platných podpisů je 225. Všem kamarádům za tuto podporu moc děkujeme, bohužel petice nebyla akceptována.

Drobek kolem roku **2006** začal znovu více marodit a čím dál více mu začala chybět síla na vlčí oddíl, na vandry a na ranč. **Když byl v roce 2007 plně zproštěn**, neměl už ani sílu vítězství slavit a přemýšlel spíše o ukončení oddílové činnosti.

V roce 2007 jsme se stali **spoluorganizátory** dalšího **Československého potlachu** na Coober Pedy nedaleko Ledče nad Sázavou. Byla to naše poslední plánovaná velká akce, na které jsme pozastavili činnost oddílu i naší dospělé osady, a to plánovitě na takoveto velké akci právě vzhledem k její dost náročné organizaci. Nerozešli jsme se totiž jako rozpadající se kamarádi, ale jako stále fungující silní kamarádi, jen bez sil pokračovat organizovaně dál. **Chtěli jsme totiž skončit s vykřičníkem na konci.**

Po roce 2008 se Drobkovi stále zhoršoval zdravotní stav, později přestal skoro chodit, za vše mohla opět chronická borelióza společně s mnoholetými depresemi kolem kauzy. Mnoho rančerů a kamarádů se navíc odstěhovalo pryč a tím i brzy na to skončila veškerá činnost ranče. Našeho milovaného koně Bubíka jsme museli prodat bývalé skvělé rančerce Daně. Ranč začal být opuštěný, bez koní, bez akcí, bez kamarádů... i bez malých vlků. Nemohoucí Drobek uvažoval o prodeji...

Kolem roku 2012 si na našem ranči udělali klubovnu **Trampové Orlických hor (TOH)** a ranč začal víceméně zase kamarádsky žít. V tomto roce se velmi zlepšil i zdravotní stav Drobka.

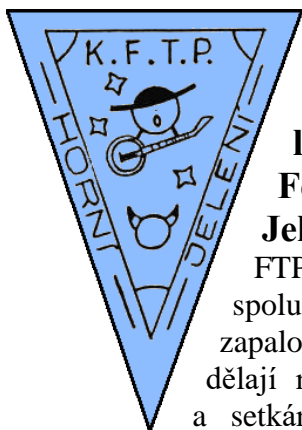
Rok 2013, rok nadějí a světla

V tomto roce Drobek a Starosta (*bývalý vlk*) obnovili **dětský oddíl Thompsonových vlků**. Osada zůstala dál spící a nefunkční, obnoven byl jen dětský oddíl. Zároveň v tomto roce

začali opět fungovat rančeři trampského ranče Přátelství, kteří pomáhají vlkům s údržbou ranče a organizací akcí.

Popravdě, hodně jsme přemýšleli o přejmenování oddílu kvůli následkům nepravdivých informací z kauzy, která se připomíná vlastně dodnes, ale mnozí staří vlci, kteří celou kauzou prošli, dost nahlas protestovali. Pro všechno co zažili, vytrpěli a dokázali obdivuhodně unést, si moc přáli, aby vlci zůstali vlkama a my jsme jimi skutečně zůstali ...

Od roku 2013 po vzoru starých vlků, kteří spoluorganizovali Československé potlachy, **jsme se v tomto i dalších letech hrdě stali spoluorganizátory Festivalu trampských písní Horní Jelení**. V roce 2015 při čtyřicetiletém výročí FTP jsme nejenom tento jubilejní ročník spoluorganizovali, ale také jsme měli čest zapalovat večerní slavnostní oheň. A v této době dělají na ranči vlci a rančeři trampské hody a setkání, další kamarádi, a nejenom z TOHu, zde pořádají další akce, takže ranč opět žije.

Můžeme říci, že období od roku 2013 bylo pro všechny velmi těžké, ale nadějně období k znovuzrození oddílu, oddílu nezkušených moderních chlapců, kteří neměli žádný vzor svého věku, tak jako ho měli v původní partě mladší chlapci v těch starších. Jakoby žádná tradice nebyla, vše vázlo... Naštěstí kluci mají dobré srdce a touhu k přírodě. Je velmi těžké začít znovu, od začátku, kdy kluky musíte sami všemu učit. Jak to bylo za starého oddílu lehké, když ve vedení oddílu pomáhali starší, trampingem vychovaní a ošlehaní kluci. Člověk si to neuvědomí, ale začít znova je těžké pro dospělé i pro ty malé. Proto se my mladí nezkušení vlci omlouváme všem, pokud něco skopeme, neumíme, jsme moc hluční nebo na ranči sedíme u počítače. Je těžké jít po vyšlapané stezce úspěchů původních vlků. Jak těžké je jít po nové cestě ve starých tradicích, zvláště v očích všech těch, kteří znali staré vlky ... Jak jen to všechno oni dokázali ...

Amík, Drak, Vlček a Štěně

V roce 2015 slaví Thompsonovi vlci své **25. výročí**. Při této příležitosti pět malých vlků a dva vedoucí uspořádali dne 17. 10. 2015 výroční oheň. **Dospělá osada definitivně ukončila svou činnost**. Přestože malí vlci už větší akce připravovali a pak i čestně podpalovali čtyřicátý oheň FTP v Horním Jelení, je toto jejich první velká úplně samostatná akce v tomto duchu. **Děkujeme také několika věrným kamarádům a starým vlkům**, kteří nám s ohněm pomohli.

Náš výroční oheň v říjnu 2015

*Parta vlků v naší klubovně Boudě na podzim roku 2015. Zleva je náčelník oddílu **Štěně**, dále zástupce **Drak**, **Kamil**, **Amík**, **Vlček** a čestný člen **Rošťák**.*

Roky 2016 až 2019 plné radosti a dobrodružství

Roky 2016 až 2019 byly roky velkého kamarádství, vandru a mnoha akcí na ranči. Vše fungovalo dobře zvláště s nejbližší a akční partou Štěnětem, Drakem a Vlčkem.

Štěně ve svých 18 letech v roce 2020 předal náčelnictví Vlčkovi, kterému bylo v té době 15 let a je náčelníkem oddílu do nynějšího 30. výročí. Drak se stal ve svých 18 letech vedoucím oddílu a je nepostradatelným pomocníkem Drobka.

Vlčí toulání

Čikův srub je náš nejmilejší, a hned po něm **Lucifer**, o který se i staráme. Tam nacházíme útočiště v zimních a nehostinných měsících. Blbneme, **hrajeme Dračí doupě** a odpočíváme.

Trampský hrad Helfenburk, nedaleko Úštěka, nás chytil za srdce.

*Čestný člen **Mourek, Vlček, Drak, Drobek**, nováček **Poděš**, čestný člen **Dobby***

Už od roku 2013 stále dodnes jsme spoluorganizátoři Festivalu

FESTIVAL
TRAMPSKÝCH PÍSNÍ
V HORNÍM JELENÍ

trampských písní Horní Jelení, a to s plnou kamarádkou radostí, kde nejenom že můžeme pomoci, ale můžeme být

v kolektivu, který má naše plné uznání, jako všichni kteří pracují pro druhé, nejenom pro sebe.

Drobek, Kamil, Drak, Tygr, kamarád Dandy, Master, Vlček, Mlsoun

Rok 2020 a 2021 velké omezení oddílu a vandrů

Těžké roky nejen pro vlky, ale pro všechny lidi na celém světě. Covid-19 nás všechny spoutal doma, často bez přátel a kamarádů, hodně bez vandrů, ohňů a lesů. Mnoho dětí v době omezení pohybu vyhlášená nařízení odlákala od přírody, v roce 2020 k počítačům nebo naopak v roce 2021 k pouličním partám. Dětské oddíly přitom fungovat nesměly.

COVID-19

Drobek opět vážně onemocněl, byl 11x v nemocnicích, během roku 2020 nám třikrát skoro přestal chodit, a to na několik měsíců, což byla většina roku, rehabilitace byla i pak těžká. Když už nebylo omezení pohybu, nemohl se Drobek postavit na nohy a vandry mimo sruby proto byly pro nás více jak vzácné. Náš Tygrík a Poděs během dalšího omezení v roce **2021** oddíl opustili a věrní zůstali: náčelník **Vlček 16 let**, **Jony 13 let**, **nováčkové Tichošlápek 14 let** a **Tříška 10 let**. A také dva čestní členové **Mourek 16 let** a **Dobby 16 let**, které však pro velkou vzdálenost jejich domova vidíme jen málo a ani s přípravou následného výročí nám tak nemůžou výrazněji pomoci.

V roce 2021 opět slaví Thompsonovi vlci své kulaté výročí, a to už 30., bohužel s ročním odkladem pro nemožnost uskutečnění výročáku v minulém roce kvůli covidu-19. Dětský oddíl si prostě nemohl dovolit porušit nařízená opatření jak kvůli samotné ochraně zdraví, tak i kvůli případným restrikcím, jako registrovaný dětský oddíl. Takže až s ročním zpožděním jen čtyři malí vlci s Drakem a Drobkem a dva čestní členové dne 16. 10. 2021 uspořádali výroční oheň. Pro většinu menších vlků je to jejich první velká samostatná akce v tomto duchu. Covid-19 a onemocnění Drobka jim zpomalilo získání mnoha zkušeností i možností jezdit na vandy. Navíc těsně před výročím, ke konci prázdnin, už počtvrté Drobek přestal chodit, což silně ohrozilo celý výroční oheň. Nejsme už natolik silní a znalí jako předcházející vlci a nedokážeme si představit uspořádat oheň bez jeho pomoci, zkušených je nás málo.

S přípravou ohně nám pomohlo pár věrných kamarádů a starých vlků, za což jim děkujeme. ♥ ♥ ♥

*Níže podepsaní vlci doplnili tento almanach k 30. výročí
a věnují ho kamarádům.*

Drak Triska   * Trobek
 Dobby   Vlček
 Ticho Šlápek LB   Johnny   # Mourek

Vedoucí **Drak**, náčelník **Vlček**, čestný člen **Dobby**, nováček **Tichošlápek**, **Johnny**,
s vlajkou nováček **Tříška**, rok 2021, měsíc říjen

Kontakt na nás je:
Thompsonovi vlci
a ranč Přátelství
V Lukách 476

Kostelec nad Orlicí

5 1 7 4 1

 774 200 057

E-mail: **vlci@email.cz**

Také nás najdete na internetových stránkách:

<http://trampici.cz>

a facebooku Thompsonovi vlci